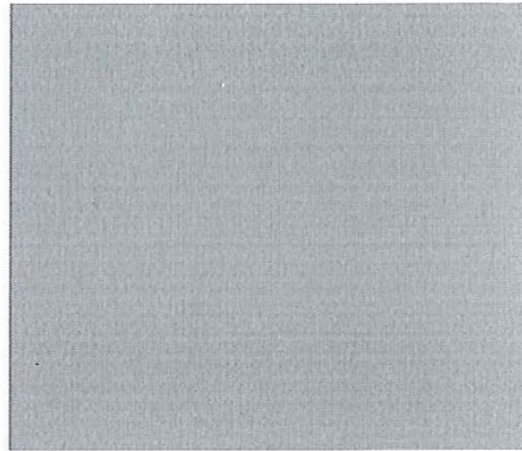

Waganiec, dnia 16 stycznia 2017 r.

Wójt Gminy Waganiec
Urząd Gminy Waganiec
ul. Dworcowa 11
87-731 Waganiec

WP.310.1.1.2016

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Waganiec, działając na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) w odpowiedzi na wniosek podatnika, reprezentowanego przez radcę prawnego [REDAKTED] o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości, który wpłynął do tut. Organu w dniu 17 listopada 2016 r.,

postanawia:

uznać stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 17.11.2016 r. do tut. Organu wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w sprawie podatku od nieruchomości w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowej.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii z wiatru i jako taki jest właścicielem farmy wiatrowej usytuowanej na terenie gminy Waganiec.

Farma wiatrowa Wnioskodawcy wytwarza energię elektryczną przy pomocy generatorów (turbin wiatrowych) napędzanych energią wiatru. Energia elektryczna uzyskana z energii wiatru jest uznawana za ekologicznie czystą, gdyż, pomijając nakłady energetyczne związane z wybudowaniem takiej elektrowni, wytworzenie energii nie pociąga za sobą spalania żadnego paliwa.

Elektrownia wiatrowa Wnioskodawcy, składa się m.in. z elementów budowlanych, na które składają się fundament i wieża oraz urządzeń technicznych, na które składa się wirnik ze śmigłami, gondola oraz znajdujący się w niej generator, konwerter, transformator a także układ pomiarowy. Wirnik składa się z 3 łopat połączonych piastą. Łopaty poruszane są przez wiatr i przekazują energię mechaniczną do piasty połączonej z wałem napędowym, za pośrednictwem którego energia mechaniczna jest przenoszona z przekładni do generatora elektrycznego, który przekształca ją w energię elektryczną. Energia elektryczna wytworzona w generatorze przekazywana jest następnie do konwertera oraz na transformator podwyższający napięcie, a następnie przekazywana do wyjścia z elektrowni wiatrowej do sieci elektroenergetycznej – najpierw sieci napięć farmy wiatrowej (SN), a następnie poprzez transformator na stacji GPO Wnioskodawcy – do sieci elektroenergetycznej krajowego systemu elektroenergetycznego.

Urządzenia techniczne nie są budowane, lecz wytwarzane w zakładach wytwórczych i dostarczane na miejsce przeznaczenia w celu ich montażu na fundamencie i wieży. Do zdemontowania urządzeń technicznych, a także ich ew. wymiany lub naprawy, nie jest wymagane przeprowadzenie robót budowlanych. Urządzenia te, po ich zdemontowaniu mogą być użyte do wytwarzania energii z wiatru w innej lokalizacji. Po demontażu urządzeń technicznych, konstrukcja elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, tj. fundamentu lub wieży, w żaden sposób nie ulegnie uszkodzeniu.

Funkcje elementów budowlanych i poszczególnych urządzeń technicznych zostały opisane poniżej:

Fundament – element konstrukcyjny przekazujący na podłoże gruntowe całość obciążeń posadowionych na nim obiektów. Fundament swoją masą zapewnia stateczność układu i przekazuje obciążenia na podłoże gruntowe.

Wieża – ważny element konstrukcji turbiny wiatrowej podtrzymujący gondolę oraz układ wirnika. Wieża za swój główny cel ma umieszczenie wirnika na odpowiedniej wysokości nad poziomem gruntu w celu lepszego wykorzystania wiatru. Wieża elektrowni wiatrowej, oprócz utrzymania ważącej kilkadziesiąt ton gondoli, ma za zadanie znosić także obciążenia grawitacyjne, obrotowe i napory wiatru.

Gondola – element siłowni wiatrowej, w środku której znajdują się mechanizmy i urządzenia produkujące prąd elektryczny, w tym między innymi: wał napędowy, przekładnia sprzęgło, generator, konwerter, transformator, układ sterowania, układ pomiarowy.

Mechanizm obrotu – system znajdujący się pod gondolą połączony z układem sterowania całej turbiny, składający się z silników elektrycznych, kół zębatych, których zadaniem jest obrót gondoli zgodnie z kierunkiem wiatru i zgodnie z sygnałami sterowniczymi układu regulacji turbiny wiatrowej.

Wirnik (rotor) z zespołem 3 łopat – to najważniejszy element siłowni wiatrowej, który przekształca energię wiatru w energię mechaniczną przekazywaną poprzez zespół przeniesienia napędu do generatora oraz na konwerter i transformator. Wirnik osadzony jest na wale, poprzez który napędzany jest generator. Wirnik obraca się najczęściej z prędkością 6-18 obr./min., natomiast typowy generator asynchroniczny wytwarza energię elektryczną przy prędkości ok. 1500 obr./min. Ważną rolę w wirniku odgrywa liczba łopat – typowy układ to 3 łopaty.

Zespół przeniesienia napędu – tworzą go następujące elementy: wał główny, łożysko główne, przekładnia, hamulec sprzęgło.

Zespół prądotwórczy – tworzą: generator, konwerter, transformator.

Wał główny – przenosi moment obrotowy pomiędzy zespołem łopat a przekładnią. Ponieważ turbina obraca się z niewielką prędkością w porównaniu z generatorem, zatem jej moment obrotowy ma dużą wartość. Z tego względu wał główny musi mieć odpowiednią wytrzymałość, a więc ma większą średnicę niż wał generatora.

Przekładnia – zadaniem tego urządzenia jest zestopniować i dopasować tak prędkość obrotową wału, aby optymalne było przeniesienie energii mechanicznej pozyskanej z wiatru na wysoką prędkość obrotową wału generatora.

Generator prądotwórczy – ma za zadanie zamienić energię mechaniczną w energię elektryczną.

Konwerter – ma za zadanie dopasować parametry napięcia i prądu płynącego przez generator do parametrów żądanych przez system sterowania turbiną wiatrową oraz system sterowania operatora sieci elektroenergetycznej.

- Transformator – ma za zadanie podnieść poziom napięcia wytworzonej energii elektrycznej w generatorze oraz konwerterze, aby można było ją przesłać do stacji elektroenergetycznej GPO.
- Układ sterowania- kontroluje pracę elektrowni poprzez pomiar parametrów siłowni wiatrowej, takich jak np. kierunek wiatru, prędkość wiatru, obroty wału, obroty generatora, napięcie generatora, prądy fazowe, kolejność faz, kąt natarcia łopat wirnika, drgania własne, napięcie zasilania układów wykonawczych oraz innych parametrów, odpowiadających zadanym wartościom sterowniczym i nadzoru operatora systemu elektroenergetycznego.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym, po stronie Wnioskodawcy powstała wątpliwość co do przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r.

Wobec powyższego Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy w stanie prawnym obowiązującym od stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu przepisów Uplok dotyczących podatku od nieruchomości uznaje się wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej (tj. fundament i wieża) czy także urządzenia techniczne wchodzące w skład elektrowni wiatrowej?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowlę w rozumieniu przepisów Uplok dotyczących podatku od nieruchomości, uznaje się wyłącznie (tak jak dotychczas) elementy budowlane elektrowni wiatrowej, czyli fundament i wieżę.

Stanowisko organu podatkowego w sprawie przedstawionego stanu faktycznego:

Kwestię podatku od nieruchomości reguluje ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 poz. 716 ze zm.; dalej: „Uplok”). Na gruncie art. 2 ust. 1 tej ustawy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Nie budzi wątpliwości, iż elektrownie wiatrowe nie należą do kategorii gruntów, ani też budynków lub ich części. Zasadność opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości należy rozpatrywać jedynie pod kątem zaliczenia ich do ostatniej z wymienionych grup, a więc budowli.

W ciągu ostatnich kilku lat ukształtowała się dominująca linia orzecznicza Naczelnego Sądu Administracyjnego (np. wyroki: z 30 lipca 2009 r., II FSK 202/08 i z 26 grudnia 2009 r., II FSK 1184/08) - zgodnie z którą, w świetle art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 1a ust. 1 pkt 2 Uplok oraz art. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.; dalej: „prawo budowlane”) elektrownia wiatrowa nie jest budowlą.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają fundament i maszty stanowiące części budowlane elektrowni wiatrowych, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Taka interpretacja pozwalała wyłączyć spod obowiązku podatkowego pozostałe wyposażenie elektrowni wiatrowej, a więc wszystkie urządzenia i instalacje sterujące i wspomagające, gdyż nie zostały one uznane ani za urządzenia budowlane ani za budowle.

Zapisy ustawy z dnia 1 lipca 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 poz. 961; dalej: „ustawa o inwestycjach”), która w art. 2 wprowadziły legalne definicje zarówno „elektrowni wiatrowej”, jak i jej „elementów technicznych”. Tak też:

- 1) elektrownia wiatrowa, to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925);

2) elementy techniczne, to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

W świetle powyższej definicji, cała elektrownia wiatrowa została uznana za budowlę i zdaniem organu podatkowego podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości będą stanowią zarówno jej części budowlane, jak i części niebudowlane – elementy techniczne.

Szczególnie wymowny jest zapis art. 17 ustawy o inwestycjach, zgodnie z którym od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Ustawodawca podkreślił zatem, iż od 1 stycznia 2017 podatek od nieruchomości w odniesieniu do elektrowni wiatrowych będzie ustalany w inny sposób, co w powiązaniu z resztą wprowadzonych zmian jednoznacznie wskazuje, że zamiarem ustawodawcy było uznanie całej elektrowni za budowlę i tym samym za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Z kolei art. 3 pkt 3 prawa budowlanego definiuje budowlę, jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Jednocześnie z powyższego przepisu został usunięty fragment, który jako przykład urządzenia technicznego posiadającego części budowlane wskazywał elektrownie wiatrowe. Nie oznacza to jednak, jak wywodzi wnioskodawca, że taki zabieg miał na celu wyłącznie usunięcie jednego z zawartych w tym przepisie przykładów nieskutkującym automatycznym zakwalifikowaniem całej elektrowni jako budowli. Organ nie znajduje innego uzasadnienia takiego działania ustawodawcy, niż właśnie podkreślenie faktu, iż obecnie cała elektrownia wiatrowa będzie stanowiła budowlę.

Wydaje się oczywistym, iż racjonalny ustawodawca nie tworzy przepisów, które są martwe. Wprowadzenie wymienionych wyżej zmian miało zatem pewien cel. Z racji tego, że katalog obiektów wskazanych w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego, które stanowią budowle, jest katalogiem otwartym, to zaliczenie danego obiektu do tej kategorii mogło do tej pory wywoływać wątpliwości. Obecnie poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów na gruncie ustawy o inwestycjach zostały one wyjaśnione.

Ponadto do definicji budowli zawartej w prawie budowlanym odwołuje się ustawa podatkowa. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 pkt 2 Uplok, budowlą jest obiekt

budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Co więcej, w załączniku do ustawy prawo budowlane, wskazującego kategorie obiektów budowlanych, dodano elektrownie wiatrowe w „Kategorii XXIX”. Jest to kolejna z wprowadzonych zmian potwierdzająca, że cała elektrownia wiatrowa została uznana przez ustawodawcę za budowlę.

Stanowisko organu podatkowego jest zgodne z treścią odpowiedzi Sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów Wiesława Janczyka z dnia 9 grudnia 2016 r. udzieloną na interpelację nr 7740 posła Tadeusza Cymańskiego. Sekretarz stanu powołuje się m.in. na uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że: „w projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą)...”.

Biorąc pod uwagę powyższe organ podatkowy uznał za **nieprawidłowe** stanowisko Wnioskodawcy twierdzącego, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., za budowlę w rozumieniu przepisów Uplok dotyczących podatku od nieruchomości, uznaje się wyłącznie (tak jak dotychczas) elementy budowlane elektrowni wiatrowej, czyli fundament i wieżę.

Pouczenie:

- 1) Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.
- 2) Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu.
- 3) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi Organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli Organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.
- 4) Skargę wnosi się za pośrednictwem Organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
- 5) Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w jej treści, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. a/a
2. adresat

WÓJT

mgr Piotr Kosik